

KLAGANDE

Migrationsverket

MOTPART

Kramfors kommun

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Umeås dom den 15 juni 2018 i mål nr 3076-17 och 3077-17, se bilaga A

SAKEN

Statlig ersättning för asylsökande

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten ändrar förvaltningsrättens dom och fastställer Migrationsverkets beslut den 24 november 2017 med dnr 733-2017-54694 och 733-2017-100776.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att verkets beslut den 24 november 2017 fastställs och anför i huvudsak följande.

Barnen har varit placerade hos asylsökande släktingar som bott i Migrationsverkets boenden. Barnen har därmed inte varit placerade i något sådant hem som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL. Placeringarna utgör därför inte sådan vård i annat hem än barnets eget som ges med stöd av socialtjänstlagen. Med hänsyn till att de som bor i Migrationsverkets boenden inte har några kostnader för boende, eller har andra merkostnader som normalt föreligger när man tar emot barn för vård i annat hem än barnets eget, saknar kommunen rätt till ersättning för kostnader enligt 7 § förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl., asylersättningsförordningen. Att kommunen gjort avdrag på omkostnadsersättningen för mat och dagbidrag föranleder inte någon annan bedömning.

Samtliga barn omfattats av lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., LMA. Den som omfattas av LMA har inte rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL för förmåner av motsvarande karaktär. Kommunen har ändå och felaktigt beviljat omkostnadsersättning enligt SoL för förmåner av motsvarande karaktär. Dessutom visar underlagen till besluten att de är riktade till varje individ varför kommunen även av det skälet saknar rätt till ersättning för kostnaderna.

Kramfors kommun anser att överklagandet ska avslås och anför i huvudsak följande.

I SoL anges vad som gäller för vård av barn utanför det egna hemmet, det vill säga när barnet inte bor stadigvarande med någon av föräldrarna eller någon annan som har vårdnaden om barnet. Socialnämnden har lämnat

medgivande till de enskilda hemmen för samtliga barn och familjer. Vilken boendeform familjerna har saknar betydelse när det gäller socialnämndens ansvar för barnen. Eftersom socialnämnden har ett särskilt ansvar för barnen har en viss ersättning utbetalats till familjehemsföräldrarna. I vare sig den tidigare eller den nuvarande asylersättningsförordningen framgår att familjehemsplacerade asylsökande barn boende i Migrationsverkets anläggningsboenden ska exkluderas från statlig ersättning till kommunerna.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Partsställning och rätt att överklaga

Det kan ifrågasättas om det har varit rätt av förvaltningsrätten att ge Migrationsverket partsställning. Någon enskild har inte överklagat Migrationsverkets beslut och verket är därför inte motpart enligt 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291). Med hänsyn till att Högsta förvaltningsdomstolen har tillerkänt Migrationsverket partsställning och klagorätt i tidigare mål om statlig ersättning (jfr rättsfallet HFD 2016 ref. 31), anser kammarrätten att Migrationsverket har partsställning i den nu aktuella processen och därmed också haft rätt att överklaga förvaltningsrättens dom.

Statlig ersättning för asylsökande

Frågan i målen är om Kramfors kommun har rätt till statlig ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen för de kostnader som kommunen haft för ett antal barn som varit ensamkommande asylsökande och bott med sina asylsökande släktingar på Migrationsverkets boenden.

Av utredningen framgår att kommunen har beslutat om utbetalningar enligt 4 kap. 1 § SoL som bland annat avsett kostnader för mat och boende, basutrustning, bussresor, cykel och pysselmateriel samt angetts som

omkostnadsersättningar. Vid utbetalning för mat och boende förekommer att kommunen gjort avdrag för mat som barnet fått på asylboendet och den dag ersättning som barnet erhållit av Migrationsverket. Betalningen har såvitt det redovisats gått till ett förladdat kort via den gode mannen för respektive barn.

Enligt 7 § asylersättningsförordningen har en kommun rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket LMA. Ersättning lämnas för vård som ges med SoL eller lagen (1990:52) om särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas.

Det är ostridigt i målen att barnen varit asylsökande och bott i Migrationsverkets anläggningsboenden tillsammans med andra asylsökande släktingar. Barnen omfattas således av 1 § första stycket LMA.

Nästa fråga är om barnen är att anse som vårdade i ett annat hem än barnets eget. Ett barn som vårdas i ett familjehem vårdas inte i det egna hemmet. Med familjehem avses enligt 3 kap. 2 § socialtjänstförordningen (2001:937), SoF, ett enskilt hem som på uppdrag av socialnämnden tar emot barn för stadigvarande vård eller fostran eller vuxna för vård och omvårdnad och vars verksamhet inte bedrivs yrkesmässigt. Kramfors kommun hävdar att barnen har vårdats i familjehem. Kommunen hänvisar bland annat till att den lämnat medgivande till familjerna angående den vårdformen.

Kammarrätten kan konstatera att kommunen inte har kommit in med något beslut som visar att barnen har varit placerade i familjehem. Att lämna ett medgivande rörande ett barns boende utesluter inte andra vårdformer såsom en privatplacering. Att det i detta fall handlar om en annan placering än familjehemsplacering stöds av att kommunen i sin ansökan till Migrations-

verket angett att samtliga barn haft boendeformen PPB. Med förkortningen PPB avses enligt kommunens ansökningshandling placering hos släkting. Med förkortningen FAM avses bland annat familjehem. Även den omständigheten att ersättningen såvitt det redovisats har betalats på ett förladdat kort via barnens gode män och inte gått direkt till familjehem ger stöd för att barnen inte varit placerade i familjehem. Kammarrätten anser således att kommunen inte har visat att barnen enligt beslut av nämnden har vårdats i familjehem eller i ett annat hem än det egna. Kommunen har därför inte rätt till ersättning för sina kostnader för dessa barn. Migrationsverkets överklagande ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

kammarrättslagman
ordförande

kammarrättsråd
referent

tf. kammarrättsassessor

kammarrättsfiskal
föredragande

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UMEÅ

Mål nr: 3076-17

3077-17

Rättelse/komplettering

Dom, 2018-06-15

Rättelse, 2018-06-21

Beslut av: förvaltningsrättsfiskalen

Det andra diarienumret under rubriken "Överklagade beslut" ska rätteligen vara 733-2017-100776.

Förvaltningsrättsfiskal

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UMEÅ**

DOM
2018-06-15
Meddelad i Umeå

Mål nr
3076-17
3077-17

KLAGANDE

Kramfors kommun
872 80 Kramfors

MOTPART

Migrationsverket
Mottagningsenheten i Skellefteå
Box 142
931 22 Skellefteå

ÖVERKLAGADE BESLUT

Migrationsverket Mottagningsenheten i Skellefteås två beslut 2017-11-24,
dnr 733-2017-54694 och 733-2017-100766

SAKEN

Statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Med bifall till överklagandena förklarar förvaltningsrätten att Kramfors kommun har rätt till statlig ersättning med 57 697 kr.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 193 901 05 Umeå	Nygatan 45 (Tingshuset)	090-17 74 00 E-post: forvaltningsratteniumea@dom.se www.forvaltningsratteniumea.domstol.se	090-13 75 88 E-post: forvaltningsratteniumea@dom.se	måndag–fredag 08:00–12:00 13:00–16:00

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Kramfors kommun ansökte om statligt ersättning om statlig ersättning bl.a. för vård av sex asylsökande barn som placerats utanför det egna hemmet. Ansökan avsåg bl.a. omkostnadsersättning och kostnader för busskort och pyssel.

Migrationsverket avslog ansökningarna med motiveringen att de sökta kostnaderna inte kan ersättas enligt 7 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen) eftersom de inte utgör kostnader för barnens vård.

Kramfors kommun yrkar att de ska beviljas ersättning med 51 357 kr (mål nr 3076-17) respektive 7 990 kr (mål nr 3077-17) och anför i huvudsak följande. De aktuella barnen är kommunplacerade i Kramfors och har familjehemsplacerats hos släktingar. Det är kommunens ansvar att se till att barnen får en skälig levnadsnivå.

RÄTTSLIGA UTGÅNGSPUNKTER

Av punkterna 1–3 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. framgår att genom förordningen upphävs förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om kostnader som uppkommit före den 1 juli 2017. De aktuella kostnaderna har uppkommit före den 1 juli 2017 varför förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. ska tillämpas.

Av 7 § asylersättningsförordningen framgår bl.a. följande. En kommun har rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA). Ersättning lämnas för vård

som ges med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller LVU under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas.

Enligt 6 kap. 1 § första stycket socialtjänstlagen har socialnämnden ansvar för att den som genom nämndens försorg har tagits emot i ett annat hem än det egna får god vård. Enligt 7 § ska socialnämnden medverka till att dessa barn får god vård och fostran och i övrigt gynnsamma uppväxtförhållanden

UTREDNINGEN

Av utredningen framgår bl.a. följande. Besluten rör, i de delar som överklagats, sex asylsökande barn som familjehemsplacerats hos asylsökande släktingar. Några av barnen är placerade med släktingarna på asylboende och några har placerats tillsammans med släktingarna i lägenhet. Kommunen har beviljat familjehemmen omkostnadsersättning. Ersättningen har beräknats med avdrag för dagersättning samt mat, som tillhandahålls av asylboendet. Därutöver har tre av barnen beviljats bistånd till pysselmateriel (350 kr per person) samt busskort (200 kr per person), totalt 1 650 kr.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Av Sveriges kommuner och landstings cirkulär (SKL 17:52) framgår att omkostnadsersättningen är till för att täcka de merkostnader som familjehemmet får när det tar emot barnet i sin familj. Ersättningen utgörs dels av en åldersfördelad schablon, som kallas grundkostnad, dels av tilläggskostnader som beräknas individuellt efter det placerade barnets eventuella speciella behov. I grundkostnaden ingår kostnader för barnets livsuppehälle och del i de gemensamma hushållsutgifterna. Exempel på sådana utgifter är livsmedel, kläder, skor, personlig hygien, fickpengar, lek och fritid, förbrukningsvaror, möbler, husgeråd, textilier, TV, telefon och normalt slitage.

Kommunen har uppgett att de ensamkommande barnen har familjehemsplacerats hos asylsökande släktingar. Förvaltningsrätten förutsätter att släktingarna har utretts som familjehem. Det saknas därför anledning att ifrågasätta att den omkostnadsersättning kommunen betalat till familjehemmen utgör kostnader för vård av barnen i annat hem än deras eget. Nämnden har vid beräkningen av ersättningen gjort avdrag för poster som tillgodoses genom placering på asylboende. Kommunen har därför i denna del rätt till statlig ersättning enligt yrkande.

När det gäller kostnaden för pysselmateriel och busskort bedömer förvaltningsrätten att dessa kostnader ingår som en del av den schabloniserade omkostnadsersättning som betalas ut till familjehemmen. Rätt att få ytterligare ersättning för dessa kostnader, sammanlagt 1 650 kr, finns därför inte.

Sammanfattningsvis bedömer förvaltningsrätten att kommunen ska beviljas statlig ersättning om 57 697 kr ($51\,357 + 7\,990 - 1\,650$).

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1C)

Förvaltningsrättsfiskal

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.